

UOHSX00H9RN0

ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

PŘÍKAZ

Spisová značka: ÚOHS-S0136/2023/VZ
Číslo jednací: ÚOHS-08280/2023/500

Brno 27. 2. 2023

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže příslušný podle § 248 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, ve věci spáchání přestupku podle § 269 odst. 1 písm. c) citovaného zákona obviněným

- Letiště Praha, a. s., IČO 28244532, se sídlem K letišti 1019/6, Ruzyně, 161 00 Praha 6, v souvislosti s uzavřením Dodatku č. 2 ze dne 30. 9. 2020 ke Smlouvě o nájmu prostoru sloužícího k podnikání a poskytování některých služeb s ním spojených a provozování taxislužby na letišti Václava Havla Praha, evidenční číslo 0111002466, uzavřené dne 21. 10. 2016, kterým byla společnosti Taxi Praha s.r.o., IČO 25758608, se sídlem Vrchlického 41/9, 150 00 Praha, poskytnuta nejdříve sleva na nájmu z důvodu pandemie covidu-19 pro období 1. 4. 2020 – 30. 9. 2020, na kterou následně navázala další sleva na nájmu s účinností od 1. 10. 2020 do Bodu zlomu, a dále v souvislosti s uzavřením Dodatku č. 3 ze dne 30. 9. 2020 ke Smlouvě o nájmu prostoru sloužícího k podnikání a poskytování některých služeb s ním spojených a provozování taxislužby na letišti Václava Havla Praha, evidenční číslo 0111002468, uzavřené dne 21. 10. 2016, kterým byla společnosti FIX, spol. s.r.o., IČO 45803421, se sídlem Veleslavínská 48/39, 162 00 Praha, poskytnuta nejdříve sleva na nájmu z důvodu pandemie covidu-19 pro období 1. 4. 2020 – 30. 9. 2020, na kterou následně navázala další sleva na nájmu s účinností od 1. 10. 2020 do Bodu zlomu,

vydává podle ustanovení § 90 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů, tento

příkaz:

I.

Obviněný – Letiště Praha, a. s., IČO 28244532, se sídlem K letišti 1019/6, Ruzyně, 161 00 Praha 6 – se dopustil pokračování v přestupku podle § 269 odst. 1 písm. c) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, tím, že v rozporu s § 222 odst. 8 ve spojení s § 212 odst. 3 písm. b) citovaného zákona neodeslal oznámení o změně závazku k uveřejnění ve Věstníku veřejných zakázek a v Úředním věstníku Evropské unie v zákonné lhůtě do 30 dnů od změny závazku, tj. nejpozději do dne 30. 10. 2020, a to v souvislosti s uzavřením

- **Dodatku č. 2 ze dne 30. 9. 2020 mezi cit. obviněným a společností Taxi Praha s.r.o., IČO 25758608, se sídlem Vrchlického 41/9, 150 00 Praha, ke Smlouvě o nájmu prostoru sloužícího k podnikání a poskytování některých služeb s ním spojených a provozování taxislužby na letišti Václava Havla Praha, evidenční číslo 0111002466, uzavřené dne 21. 10. 2016, a**
- **Dodatku č. 3 ze dne 30. 9. 2020 mezi cit. obviněným a společností FIX, spol. s r.o., IČO 45803421, se sídlem Veleslavínská 48/39, 162 00 Praha, ke Smlouvě o nájmu prostoru sloužícího k podnikání a poskytování některých služeb s ním spojených a provozování taxislužby na letišti Václava Havla Praha, evidenční číslo 0111002468, uzavřené dne 21. 10. 2016.**

II.

Za spáchání přestupku uvedeného ve výroku I. tohoto příkazu se obviněnému – Letiště Praha, a. s., IČO 28244532, se sídlem K letišti 1019/6, Ruzyně, 161 00 Praha 6 – podle § 269 odst. 3 písm. b) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, ukládá

pokuta ve výši 8 000 Kč (osm tisíc korun českých).

Pokuta je splatná do jednoho měsíce od nabytí právní moci tohoto příkazu.

ODŮVODNĚNÍ

I. POSTUP OBVINĚNÉHO

1. Právní předchůdce obviněného – Letiště Praha, a. s., IČO 28244532, se sídlem K letišti 1019/6, Ruzyně, 161 00 Praha 6 (dále jen „Letiště Praha“, „obviněný“ nebo též „zadavatel“), kterým byl Český Aeroholding, a.s. IČO 24821993, se sídlem Jana Kašpara 1069/1, 160 08 Praha (dále jen „právní předchůdce obviněného“ nebo „Český Aeroholding, a.s.“) – uzavřel dne 21. 10. 2016 „Smlouvu o nájmu prostoru sloužícího k podnikání a poskytování některých služeb s ním spojených a provozování taxislužby na letišti Václava Havla Praha“, evidenční číslo 0111002466 (dále jen „nájemní smlouva 1“) se společností Taxi Praha s.r.o., IČO 25758608, se sídlem Vrchlického 41/9, 150 00 Praha (dále také jako „nájemce 1“ nebo „Taxi Praha s.r.o.“). Dne 21. 10. 2016 uzavřel právní předchůdce obviněného rovněž „Smlouvu o nájmu prostoru sloužícího k podnikání a poskytování některých služeb s ním spojených a provozování taxislužby na letišti Václava Havla Praha“, evidenční číslo 0111002468 (dále jen „nájemní smlouva 2“, nájemní smlouva 1 a nájemní smlouva 2 společně také jako „nájemní smlouvy“)

se společností FIX, spol. s r.o., IČO 45803421, se sídlem Veleslavínská 48/39, 162 00 Praha (dále také jako „nájemce 2“ nebo „FIX, spol. s r.o.“, nájemce 1 a nájemce 2 souhrnně též jako „nájemci“).

2. Dne 30. 9. 2020 zadavatel uzavřel se společností Taxi Praha s.r.o. „Dodatek č. 2“ k nájemní smlouvě 1 (dále také jako „dodatek ke slevě z nájmu 1“), kterým byla nájemci 1 poskytnuta nejdříve sleva na nájmu z důvodu pandemie covidu-19 pro období 1. 4. 2020 – 30. 9. 2020, na kterou navázala druhá sleva na nájmu s účinností od 1. 10. 2020 do Bodu zlomu.¹
3. Dne 30. 9. 2020 zadavatel rovněž uzavřel se společností FIX, spol. s r.o. „Dodatek č. 3“ k nájemní smlouvě 2 (dále také jako „dodatek ke slevě z nájmu 2“, dodatek ke slevě z nájmu 1 a dodatek ke slevě z nájmu 2 souhrnně též jako „dodatky ke slevě z nájmu“), kterým byla nájemci 2 poskytnuta nejdříve sleva na nájmu z důvodu pandemie covidu-19 pro období 1. 4. 2020 – 30. 9. 2020, na kterou navázala druhá sleva na nájmu s účinností od 1. 10. 2020 do Bodu zlomu. Obsahově se dodatky ke slevě z nájmu shodují, rozdílné jsou pouze částky slevy na nájmu.
4. Z Věstníku veřejných zakázek a z Úředního věstníku Evropské unie vyplývá, že zde nebyla uveřejněna oznámení o změně závazku z nájemních smluv, které byly realizovány na základě dodatků ke slevě z nájmu uzavřených k nájemním smlouvám.

II. POSTUP ÚŘADU PŘED VYDÁNÍM PŘÍKAZU

5. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“), jako orgán příslušný podle § 248 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“), k výkonu dozoru nad dodržováním pravidel stanovených zákonem a zadávacími podmínkami pro zadání podlimitní a nadlimitní veřejné zakázky, včetně koncese s výjimkou koncesí malého rozsahu podle § 178 zákona, a pro zvláštní postupy podle části šesté zákona, obdržel podnět s žádostí o prošetření postupu obviněného ve věci uzavření předmětných nájemních smluv a souvisejících dodatků.
6. V rámci šetřeného podnětu si Úřad přípisem č. j. ÚOHS-17428/2022/523 ze dne 24. 5. 2022 vyžádal od zadavatele jeho vyjádření k obsahu podnětu a zároveň jej vyzval k zaslání relevantní dokumentace související s jeho postupem při uzavření nájemních smluv (vč. všech dodatků). Vyjádření zadavatele k podnětu obdržel Úřad dne 3. 6. 2022 a relevantní dokumentaci dne 7. 6. 2022. Následně Úřad vyzval obviněného k doplnění podkladů přípisem č. j. ÚOHS-34370/2022/523 ze dne 3. 10. 2022, přičemž tyto podklady Úřad od obviněného obdržel dne 10. 10. 2022 a 13. 10. 2022.

Vyjádření obviněného k obsahu podnětu

7. Obviněný ve svém vyjádření k podnětu zmiňuje podstatné okolnosti, které jej vedly k uzavření nájemních smluv, přičemž především zdůrazňuje maximalizaci zisku z pronajímaných ploch, jejichž využívání musí podléhat regulaci a kontrole. Obviněný současně zmiňuje aspekt zajištění dopravní obslužnosti. Obviněný uvádí, že za účelem výběru vhodných nájemců vypsál v roce 2016 výběrové řízení na uživatele míst v prvním pruhu (obviněný je vlastníkem předmětné komunikace) před terminály I a II na Letišti Václava Havla. V roce 2021 pak již

¹ viz bod 33. odůvodnění tohoto příkazu

přistoupil k vyhlášení koncesního řízení na provozování taxislužby na Letišti Václava Havla², které následně zrušil s odkazem na § 127 odst. 2 písm. d) zákona. Obviněný dále mimo jiné uvedl, že i kdyby bylo pravdivé tvrzení stěžovatele, že původní nájemní smlouvy byly smlouvami koncesními a měly být uzavřeny v koncesním řízení, je jednání související s uzavřením těchto smluv již promlčeno a Úřad by měl posuzovat jen uzavírání případných dodatků.

8. K dodatkům ke slevě z nájmu, které se týkaly slevy na nájmu z důvodu pandemie covidu-19, se obviněný vyjádřil tak, že slevy na nájmu byly obecně poskytovány během pandemie covid-19 ve veřejném i v soukromém prostoru a obviněný musel zvážit, zda je pro něj ekonomicky výhodnější poskytnout dočasnou slevu z nájmu nebo ohrozit pronajimatelnost ve střednědobém horizontu. Obviněný v daném kontextu podotýká, že lze uvažovat o tom, zda pokud při propadu cestujících převzal obviněný coby pronajímatel ztrátu na sebe, zda je v takovém nájmu vůbec dán přenos hospodářského rizika na nájemce, jakožto základní definiční znak koncese.

III. ZÁVĚRY ÚŘADU

9. Úřad konstatuje, že byly dostatečně zjištěny skutkové okolnosti pro vydání tohoto příkazu, kdy podle § 150 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), příkaz může správní orgán vydat, považuje-li skutkové zjištění za dostatečné; vydání příkazu může být prvním úkonem v řízení. V tomto případě je vydání příkazu prvním úkonem ve správním řízení.
10. Podle § 90 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“), může správní orgán o přestupku rozhodnout příkazem. Příkazem lze uložit správní trest napomenutí, pokuty, zákazu činnosti, nebo propadnutí věci nebo náhradní hodnoty.

K výroku I. příkazu

Relevantní ustanovení zákona

11. Podle § 2 odst. 2 zákona je veřejnou zakázkou veřejná zakázka na dodávky podle § 14 odst. 1 zákona, veřejná zakázka na služby podle § 14 odst. 2 zákona, veřejná zakázka na stavební práce podle § 14 odst. 3 zákona, koncese na služby podle § 174 odst. 3 zákona nebo koncese na stavební práce podle § 174 odst. 2 zákona.
12. Podle § 2 odst. 3 zákona je zadavatel povinen zadat veřejnou zakázku v zadávacím řízení, není-li dále stanoveno jinak. Tato povinnost se považuje za splněnou, pokud je veřejná zakázka zadána na základě rámcové dohody postupem podle části šesté hlavy II zákona, v dynamickém nákupním systému podle části šesté hlavy III zákona nebo pořizována od centrálního zadavatele nebo jeho prostřednictvím podle § 9 zákona.
13. Podle § 3 zákona se zadávacím řízením rozumí
 - a) zjednodušené podlimitní řízení,
 - b) otevřené řízení,

² Zadávací řízení bylo uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek pod ev. č. Z2021-019493.

- c) užší řízení,
 - d) jednací řízení s uveřejněním,
 - e) jednací řízení bez uveřejnění,
 - f) řízení se soutěžním dialogem,
 - g) řízení o inovačním partnerství,
 - h) koncesní řízení, nebo
 - i) řízení pro zadání veřejné zakázky ve zjednodušeném režimu.
14. Podle ustanovení § 174 odst. 1 zákona zadavatel postupuje podle této části zákona v případě veřejných zakázek, které jsou koncesemi na stavební práce nebo koncesemi na služby. Zadavatel dále použije část první, část druhou, část sedmou hlavu I a část desátou až třináctou zákona, není-li dále stanoveno jinak.
15. Podle ustanovení § 174 odst. 3 zákona se za zadání koncese na služby považuje uzavření úplatné smlouvy, kterou zadavatel
- a) zadá poskytnutí jiných činností než podle § 14 odst. 3 písm. a) až c) zákona, dodavateli, přičemž protiplnění spočívá v právu braní užitků vyplývajících z poskytování služeb, nebo v tomto právu společně s platbou a
 - b) na dodavatele přenáší provozní riziko spojené s braním užitků vyplývajících z poskytování služeb.
16. Podle ustanovení § 174 odst. 4 zákona se má za to, že došlo k přenesení provozního rizika podle odstavců 2 a 3, pokud dodavateli za běžných tržních podmínek není zaručena návratnost vynaložených investic nebo nákladů vzniklých při provozování stavby nebo poskytování služeb, jež jsou předmětem koncese. Může se jednat o riziko na straně poptávky, riziko na straně nabídky, nebo riziko na straně poptávky i nabídky. Může se jednat i o částečný přenos provozního rizika, pokud část provozního rizika přenesená na dodavatele zahrnuje skutečné vystavení výkyvům trhu tak, aby případné odhadované ztráty dodavateli nebyly pouze zanedbatelné.
17. Podle ustanovení § 212 odst. 1 zákona je zadavatel povinen k odeslání uveřejnění podle tohoto zákona použít formuláře podle přímo použitelného předpisu Evropské unie nebo formuláře podle prováděcího právního předpisu (dále jen "formulář"). Formulář je zadavatel povinen vyplnit způsobem stanoveným prováděcím předpisem.
18. Podle ustanovení § 212 odst. 3 zákona zadavatel odešle formulář elektronicky do
- a) Věstníku veřejných zakázek, jde-li o podlimitní veřejnou zakázku,
 - b) Věstníku veřejných zakázek a do Úředního věstníku Evropské unie, jde-li o nadlimitní veřejnou zakázku; odeslání do Úředního věstníku Evropské unie může zadavatel učinit prostřednictvím provozovatele Věstníku veřejných zakázek.

Formulář se nepovažuje za odeslaný, pokud jej provozovatel Věstníku veřejných zakázek nebo Úředního věstníku Evropské unie nepřijal k uveřejnění z důvodu nevyplnění povinných údajů nebo nedodržení stanovených formátů. Zadavatel musí být schopen prokázat datum odeslání

formuláře k uveřejnění ve Věstníku veřejných zakázek, popřípadě v Úředním věstníku Evropské unie.

19. Podle ustanovení § 222 odst. 6 zákona se za podstatnou změnu závazku ze smlouvy na veřejnou zakázku nepovažuje změna,
 - a) jejíž potřeba vznikla v důsledku okolností, které zadavatel jednající s náležitou péčí nemohl předvídat,
 - b) nemění celkovou povahu veřejné zakázky a
 - c) hodnota změny nepřekročí 50 % původní hodnoty závazku; pokud bude provedeno více změn, je rozhodný součet hodnoty všech změn podle tohoto odstavce.
20. Podle ustanovení § 222 odst. 8 zákona v případě postupu podle odstavce 5 nebo 6 citovaného ustanovení zákona je zadavatel povinen do 30 dnů od změny závazku odeslat oznámení o změně závazku k uveřejnění způsobem podle § 212 zákona.
21. Podle ustanovení § 269 odst. 1 písm. c) zákona se zadavatel dopustí přestupku při uveřejňování podle tohoto zákona tím, že neodešle k uveřejnění oznámení o změně smlouvy na veřejnou zakázku v souladu s tímto zákonem.
22. Podle § 7 zákona o přestupcích se pokračováním v přestupku rozumí takové jednání, jehož jednotlivé dílčí útoky vedené jednotným záměrem naplňují skutkovou podstatu stejného přestupku, jsou spojeny stejným nebo podobným způsobem provedení, blízkou souvislostí časovou a souvislostí v předmětu útoku.

Zjištěné skutečnosti

23. V preambuli nájemních smluv je uvedeno: „Vzhledem k tomu, že
 - a) *Pronajímatel je vlastníkem infrastruktury tvořící mezinárodní veřejné letiště Václava Havla Praha (...);*
 - b) *Pronajímatel má zájem zajistit, aby cestující mohli na letišti Václava Havla Praha využívat nadstandardních služeb taxislužby;*
 - c) *Nájemce disponuje všemi podnikatelskými oprávněními a prostředky nezbytnými pro zajištění provozování nadstandardní taxislužby na veřejném mezinárodním letišti Václava Havla Praha;*
 - d) *Nájemce má zájem provozovat služby taxislužby na letišti Václava Havla Praha a za tím účelem si najmout od Pronajímatele Předmět nájmu, jak je definován v této Smlouvě a Pronajímatel má v zájmu pronajmout Nájemci Předmět nájmu za podmínek sjednaných v této Smlouvě (...).“*
24. Dle bodu 1.1.15. nájemní smlouvy 1 předmět nájmu znamená:
 - „1.1.15.1 obchodní přepážku č. 1297a v 1. nadzemním podlaží ve veřejné části příletové haly Terminálu 1, jejíž specifikace s uvedením výměry a prostorového umístění v Terminálu 1 je uvedena v Příloze č. 1 a v Příloze č. 2 této Smlouvy, které tvoří nedílnou součást této Smlouvy;*
 - 1.1.15.2 zázemí obchodní přepážky č. 1297 v 1. nadzemním podlaží ve veřejné části příletové haly Terminálu 1, jejíž specifikace s uvedením výměry a prostorového umístění*

v Terminálu 1 je uvedena v Příloze č. 1 a v Příloze č. 2 této Smlouvy, které tvoří nedílnou součást této Smlouvy;

1.1.15.3 obchodní přepážku č. 1128 v 1. nadzemním podlaží ve veřejné části příletové haly Terminálu 2, jejíž specifikace s uvedením výměry a prostorového umístění v Terminálu 2 je uvedena v Příloze č. 1 a v Příloze č. 2 této Smlouvy, které tvoří nedílnou součást této Smlouvy; a

1.1.15.4 část Pozemku (odstavné parkovací stání P6), která je blíže specifikována v příloze č. 1 této Smlouvy.“.

25. Dle bodu 1.1.15. nájemní smlouvy 2 předmět nájmu znamená:

„1.1.15.1 obchodní přepážku č. 1298a v 1. nadzemním podlaží ve veřejné části příletové haly Terminálu 1, jejíž specifikace s uvedením výměry a prostorového umístění v Terminálu 1 je uvedena v Příloze č. 1 a v Příloze č. 2 této Smlouvy, které tvoří nedílnou součást této Smlouvy;

1.1.15.2 zázemí obchodní přepážky č. 1298 v 1. nadzemním podlaží ve veřejné části příletové haly Terminálu 1, jejíž specifikace s uvedením výměry a prostorového umístění v Terminálu 1 je uvedena v Příloze č. 1 a v Příloze č. 2 této Smlouvy, které tvoří nedílnou součást této Smlouvy;

1.1.15.3 obchodní přepážku č. 1130 v 1. nadzemním podlaží ve veřejné části příletové haly Terminálu 2, jejíž specifikace s uvedením výměry a prostorového umístění v Terminálu 2 je uvedena v Příloze č. 1 a v Příloze č. 2 této Smlouvy, které tvoří nedílnou součást této Smlouvy; a

1.1.15.4 část Pozemku (odstavné parkovací stání P7), která je blíže specifikována v příloze č. 1 této Smlouvy.“.

26. Odst. 2.1. nájemních smluv definuje nájemní vztah následovně: „Za podmínek stanovených touto Smlouvou Pronajímatel tímto přenechává Nájemci do nájmu Předmět nájmu, a to na Dobu nájmu a pro Účel nájmu a Nájemce Předmět nájmu do nájmu přebírá a zavazuje se za jeho užívání platit Pronajímateli Nájemné.“ V odst. 2.2. nájemních smluv „[s]trany dále sjednávají, že Pronajímatel bude Nájemci poskytovat Služby spojené s nájmem Předmětu nájmu a Nájemce se zavazuje za poskytování Služeb s nájmem spojených platit Úhradu za služby, to vše v souladu s touto Smlouvou.“.

27. Odst. 2.3. nájemních smluv uvádí, že „[n]ájemce se zavazuje provozovat v/na Předmětu nájmu činnost, která je předmětem jeho podnikání, v souladu s jeho živnostenským oprávněním »Silniční motorová doprava«, jehož obsahovou náplní je taxislužba; výpis z živnostenského rejstříku tvoří Přílohu č. 7 této Smlouvy a výpis z obchodního rejstříku Nájemce tvoří Přílohu č. 6 této Smlouvy. Nájemce je oprávněn změnit předmět podnikání v Předmětu nájmu nebo jej rozšířit pouze s předchozím písemným souhlasem Pronajímatele. Nájemce je oprávněn užívat Předmět nájmu pouze pro následující účely:

2.3.1. část Předmětu nájmu dle čl. 1.1.15.1. až 1.1.15.3. této Smlouvy je Nájemce oprávněn užívat pouze jako informační přepážku pro cestující veřejnost Letiště, která má zájem využít taxislužby Nájemce,

2.3.2. část Předmětu nájmu dle čl. 1.1.15.4. je Nájemce oprávněn užívat pouze pro parkování vozidel taxislužby. Účely nájmu dle čl. 2.3.1 a 2.3.2 budou dále společně označovány jen jako »Účel nájmu«.

28. Z odst. 5.3. nájemních smluv vyplývá, že »[n]ájemce je povinen zahájit podnikatelskou činnost – provozování taxislužby (i) v/na Předmětu nájmu, (ii) na místech k tomu Pronajímatelem určených (viz čl. 3.2 této Smlouvy) a (iii) za podmínek stanovených dle této Smlouvy, a to ke dni 1. 1. 2017, nejpozději od 12:00 hod (dále jen „Den zahájení“) a je povinen taxislužbu provozovat po celou Dobu nájmu.«.
29. V příloze č. 3 nájemních smluv je obsažen splátkový kalendář s předpisem nájemného a cen za služby, které činí v případě nájemní smlouvy 1 na nájemném měsíčně částku 4 000 101,- Kč a na službách měsíčně částku 1 376,60 Kč (tepelná energie) a částku 115,50 Kč (odpad). V případě nájemní smlouvy 2 činilo nájemné měsíčně částku 4 000 100,- Kč a na službách byla měsíčně předepsána k úhradě částka 1 376,60 Kč (tepelná energie) a částka 115,50 Kč (odpad).
30. V příloze č. 4 nájemních smluv „Specifická práva a povinnosti Stran vztahující se k taxislužbě“ zadavatel uvádí výčet povinností, které musí nájemce a jeho řidiči splňovat.
31. Z preambule dodatků ke slevě z nájmu vyplývá, že „[s]mluvní strany se dohodly na změnách Smlouvy vyvolaných dopady pandemie koronaviru SARS-COV-2 a souvisejících opatření státu v oblasti letecké dopravy, která mají zásadní vliv na podnikání Smluvních stran.“.
32. Z odst. 1. čl. I. „Dohodnuté změny“ dodatků ke slevě z nájmu je zřejmé, že se mění definice pojmu „nájemné“ takto: »Nájemné znamená úplatu za užívání Předmětu nájmu, která se skládá vždy ze základního nájemného (dále jen „Základní nájemné“) stanoveného ve Splátkovém kalendáři (...), přičemž Základní nájemné je Nájemce povinen hradit Pronajímateli bez ohledu na počty Vjezdů v daném kalendářním měsíci, a dále případně z částky převyšující v daném kalendářním měsíci Základní nájemné, která se určí z nájemného z obratu Nájemce, které tvoří součin počtu Vjezdů Nájemce v daném kalendářním měsíci a příslušné jednotkové sazby za Vjezd (bez DPH), platné v závislosti na počtu PAX v daném kalendářním měsíci dle Přílohy č. 10/D3 – Sazby obratového nájemného této Smlouvy (dále jen „Nájemné z Obratu“). Nájemce tedy hradí nad Základní nájemné pouze částku, odpovídající kladnému rozdílu mezi Nájemným z Obratu a základním nájemným za daný kalendářní měsíc. V případě záporného rozdílu hradí Nájemce pouze Základní nájemné.«.
33. Z odst. 5. čl. I. „Dohodnuté změny“ dodatků ke slevě z nájmu vyplývá, že nově jsou doplněny definice pojmů dosud neobsažených v nájemních smlouvách a navazujících dodatcích, mj. je nově definován pojem „Bod zlomu“, který „znamená první (1.) den v měsíci následujícím po měsíci, ve kterém Pronajímatel odbavil za předcházející období dvanácti (12) po sobě jdoucích měsíců 12.200.000 Cestujících; odbavení Cestujících se počítají s účinností od 1. 4. 2020.“.
34. Z odst. 7. čl. I. „Dohodnuté změny“ dodatků ke slevě z nájmu je zřejmé, že byla sjednána následná sleva z nájmu: „Smluvní strany mezi sebou sjednávají pro období od 1. 4. 2020 do 30. 9. 2020 Slevu z nájmu COVID. Pronajímatel poskytuje Nájemci Slevu z nájmu COVID podmíněně, tj. pouze pro případ, kdy Nájemce bude plnit tuto Smlouvu řádně a včas do konce uplynutí Doby nájmu a tato Smlouva nebude ukončena před uplynutím Doby nájmu z důvodů na straně Nájemce (...).“.

35. Odst. 1. čl. II. „Vyúčtování Slevy z nájmu Covid a nájemného“ dodatku ke slevě z nájmu konstatuje, že „[s] ohledem na Slevu z nájmu COVID Smluvní strany provedou vyúčtování Nájemného za období od 1. 4. 2020 do 30. 9. 2020 (dále jen „Vyúčtování“), přičemž pro tyto účely Strany vychází z obdobných principů stanovení výše Základního nájemného a Nájemného z Obratu, jak jsou uvedeny v čl. I tohoto Dodatku.“

36. Z odst. 2. čl. II. „Vyúčtování Slevy z nájmu Covid a nájemného“ dodatku ke slevě z nájmu 1 vyplývá, že „[s]leva z nájmu COVID za období od 1. 4. 2020 do 30. 9. 2020 bude Pronajímatelem poskytnuta formou dobropisů (za každý jednotlivý měsíc uvedeného období), datum uskutečnění zdanitelného plnění je 30. 9. 2020. Dobropisy za jednotlivé měsíce tohoto období budou vystaveny na částky odpovídající původnímu Nájemnému (tj. ve výši před 1. 4. 2020), poníženému o Slevu za nájmu COVID (poměrné částky připadající na jeden měsíc). Původní Základní nájemné vychází ze Splátkového kalendáře ev. č. daňového dokladu 006/0111002468 a 007/0111002468, jehož celková výše činí [obchodní tajemství: částka] bez DPH. Od této částky bude odečtena částka ve výši Slevy z nájmu COVID ve výši [obchodní tajemství: částka] Kč.

Nové základní nájemné na toto období (tj. pouze pro účely tohoto vyúčtování) odpovídá níže uvedenému výpočtu:

a) nájemné za období od 1. 4. 2020 do 30. 9. 2020, které se určí jako sazba [obchodní tajemství: částka] na m² krát podlahová výměra obchodních přepážek 20,1 m², celkem tedy za celé období [obchodní tajemství: částka] bez DPH

plus

b) nájemné za období od 1. 4. 2020 do 30. 9. 2020, které se určí jako sazba [obchodní tajemství: částka] na m² krát výměra odstavného parkovacího stání 1800,48 m², celkem tedy za celé období [obchodní tajemství: částka] bez DPH.

Smluvní strany berou na vědomí, že poskytnutá Sleva z nájmu Covid se nevztahuje na Služby, účtované v období od 1. 4. 2020 do 30. 9. 2020 prostřednictvím Splátkových kalendářů – daňových dokladů č. 006/0111002468 a 007/0111002468. Částka k úhradě za Služby za toto období činí celkem [obchodní tajemství: částka] včetně DPH. Tuto částku je Nájemce povinen uhradit do deseti dnů od účinnosti tohoto Dodatku č. 2.“

37. Z odst. 3. čl. II „Vyúčtování Slevy z nájmu Covid a nájemného“ dodatku ke slevě z nájmu 1 je zřejmé, že „[p]ronajímatel vystaví Nájemci fakturu – daňový doklad na úhradu Nájemného z Obratu za období od 1. 4. 2020 do 30. 9. 2020, a to na částku stanovenou dle Přílohy č. 10/D3 – Sazby obrátového nájemného, od které bude odečtena částka [obchodní tajemství: částka] Kč (základní nájemné pro účely vyúčtování za období od 1. 4. 2020 do 30. 9. 2020). Datum uskutečnění zdanitelného plnění je 30. 9. 2020. Přílohu uvedené faktury bude tvořit výstup z evidence závorového systému Pronajímatele s uvedením čísel ID karet řidičů Nájemce spolu s počtem Vjezdů a údaj o počtu Cestujících za období od 1. 4. 2020 do 30. 9. 2020. Pronajímatel vystaví Fakturu v zákonné lhůtě, a to podle počtu Vjezdů a Cestujících za výše uvedené období. Splatnost této faktury nastane sedmáctý (17.) den od data vystavení Faktury. Faktura se považuje za uhrazenou dnem připsání fakturované částky na Účet.“

38. Z odst. 2. čl. II. „Vyúčtování Slevy z nájmu Covid a nájemného“ dodatku ke slevě z nájmu 2 vyplývá, že „[s]leva z nájmu COVID za období od 1. 4. 2020 do 30. 9. 2020 bude Pronajímatelem

poskytnuta formou dobropisů (za každý jednotlivý měsíc uvedeného období), datum uskutečnění zdanitelného plnění je 30. 9. 2020. Dobropisy za jednotlivé měsíce tohoto období budou vystaveny na částky odpovídající původnímu Nájemnému (tj. ve výši před 1. 4. 2020), poníženému o Slevu za nájmu COVID (poměrné částky připadající na jeden měsíc). Původní Základní nájemné vychází ze Splátkového kalendáře ev. č. daňového dokladu 006/0111002468 a 007/0111002468, jehož celková výše činí [obchodní tajemství: částka] bez DPH. Od této částky bude odečtena částka ve výši Slevy z nájmu COVID ve výši [obchodní tajemství: částka] Kč.

Nové základní nájemné na toto období (tj. pouze pro účely tohoto vyúčtování) odpovídá níže uvedenému výpočtu:

a) nájemné za období od 1. 4. 2020 do 30. 9. 2020, které se určí jako sazba [obchodní tajemství: částka] na m² krát podlahová výměra obchodních přepážek 20,1 m², celkem tedy za celé období [obchodní tajemství: částka] bez DPH

plus

b) nájemné za období od 1. 4. 2020 do 30. 9. 2020, které se určí jako sazba [obchodní tajemství: částka] na m² krát výměra odstavného parkovacího stání 1800,48 m², celkem tedy za celé období [obchodní tajemství: částka] bez DPH.

Smluvní strany berou na vědomí, že poskytnutá Sleva z nájmu Covid se nevztahuje na Služby, účtované v období od 1. 4. 2020 do 30. 9. 2020 prostřednictvím Splátkových kalendářů – daňových dokladů č. 006/0111002468 a 007/0111002468. Částka k úhradě za Služby za toto období činí celkem [obchodní tajemství: částka] včetně DPH. Tuto částku je Nájemce povinen uhradit do deseti dnů od účinnosti tohoto Dodatku.“

39. Z odst. 3. čl. II „Vyúčtování Slevy z nájmu Covid a nájemného“ dodatku ke slevě z nájmu 2 je zřejmé, že: „Pronajímatel vystaví Nájemci fakturu – daňový doklad na úhradu Nájemného z Obratu za období od 1. 4. 2020 do 30. 9. 2020, a to na částku stanovenou dle Přílohy č. 10/D3 – Sazby obratového nájemného, od které bude odečtena částka [obchodní tajemství: částka] Kč (základní nájemné pro účely vyúčtování za období od 1. 4. 2020 do 30. 9. 2020). Datum uskutečnění zdanitelného plnění je 30. 9. 2020. Přílohu uvedené faktury bude tvořit výstup z evidence závorového systému Pronajímatele s uvedením čísel ID karet řidičů Nájemce spolu s počtem Vjezdů a údaj o počtu Cestujících za období od 1. 4. 2020 do 30. 9. 2020. Pronajímatel vystaví Fakturu v zákonné lhůtě, a to podle počtu Vjezdů a Cestujících za výše uvedené období. Splatnost této faktury nastane sedmnáctý (17.) den od data vystavení Faktury. Faktura se považuje za uhrazenou dnem připsání fakturované částky na Účet.“
40. V evidenci uveřejnění formulářů ve Věstníku veřejných zakázek a v Úředním věstníku Evropské unie Úřad zjistil, že formuláře F20 „Oznámení o změně“ určené pro oznámení o změně závazku podle § 222 odst. 8 zákona nebyly do doby vydání tohoto příkazu uveřejněny.

Právní posouzení věci

K postavení Letiště Praha jakožto zadavatele

41. Z Úřadem zjištěných skutečností v průběhu šetření podnětu vyplynulo, že obviněný, resp. jeho právní předchůdce uzavřel nájemní smlouvu 1 s nájemcem 1 i nájemní smlouvu 2 s nájemcem 2 bez provedení zadávacího (koncesního) řízení dle zákona. Úřad se před samotným

posouzením šetřeného případu nejprve zabýval otázkou, zda Letiště Praha má postavení zadavatele.

42. Podle § 4 odst. 3 zákona při zadávání sektorových veřejných zakázek podle § 151 zákona, včetně sektorových koncesí podle § 176 odst. 3 zákona, je zadavatelem také osoba uvedená v § 151 odst. 2 zákona.
43. Podle § 151 odst. 2 zákona sektorovou veřejnou zakázkou je také veřejná zakázka, kterou zadává jiná osoba při výkonu relevantní činnosti, pokud
 - a) relevantní činnost vykonává na základě zvláštního nebo výhradního práva podle § 152 zákona, nebo
 - b) nad touto osobou může veřejný zadavatel přímo nebo nepřímo uplatňovat dominantní vliv.
44. Podle § 151 odst. 3 zákona pro účely tohoto zákona se dominantním vlivem rozumí případ, kdy jedna osoba přímo nebo nepřímo
 - a) drží většinový podíl na upsaném základním kapitálu jiné osoby,
 - b) disponuje s většinou hlasovacích práv vyplývajících z podílu na jiné osobě, nebo
 - c) může jmenovat více než polovinu členů statutárního nebo kontrolního orgánu jiné osoby.
45. Podle § 176 odst. 3 zákona sektorovou koncesí se rozumí koncese, kterou zadává zadavatel při výkonu relevantní činnosti.
46. Z výpisu z obchodního rejstříku vyplývá, že Letiště Praha je akciovou společností, jejímž jediným akcionářem je Česká republika – Ministerstvo financí, IČO 00006947, se sídlem Letenská 525/15, 11810 Praha 1 (dále jen „ČR – Ministerstvo financí“), která je veřejným zadavatelem dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona. Je tedy zřejmé, že nad Letištěm Praha může přímo uplatňovat dominantní vliv veřejný zadavatel, a to ČR – Ministerstvo financí.
47. Obdobná situace byla v roce 2016, kdy došlo k uzavření nájemních smluv. Jediným akcionářem obviněného byl Český Aeroholding, a.s., jehož jediným akcionářem byla ČR – Ministerstvo financí, a tedy i v době uzavření nájemních smluv mohl veřejný zadavatel uplatňovat dominantní vliv, ač nepřímo, nad Letištěm Praha. Z komentářové literatury³ vyplývá: „*Nutno podotknout, že dominantní vliv nemusí být vykonáván přímo, ale případně též nepřímo (prostřednictvím další osoby či osob). Podle ZVZ i SSm dokonce stačí schopnost (možnost) vykonávat dominantní vliv nad osobou/zadavatelem, i když v reálné situaci by veřejný zadavatel dominantní vliv fakticky neuplatňoval.*“.
48. Nadto Úřad upozorňuje na § 1 zákona č. 69/2010 Sb., o vlastnictví letiště Praha-Ruzyně, ve znění pozdějších předpisů, podle kterého Letiště Praha-Ruzyně, jakož i veškeré nemovitosti k němu náležející, zejména územně vymezená a vhodným způsobem upravená plocha včetně souboru staveb a zařízení letiště, trvale určená ke vzletům a přistávání letadel a k pohybům letadel s tím souvisejícím, smí být jen ve vlastnictví České republiky (dále jen „stát“), anebo

³ ŠEBESTA, Milan, NOVOTNÝ, Petr, MACHUREK, Tomáš, DVOŘÁK, David a kol. § 151 [Sektorová veřejná zakázka]. In: ŠEBESTA, Milan, NOVOTNÝ, Petr, MACHUREK, Tomáš, DVOŘÁK, David a kol. Zákon o zadávání veřejných zakázek. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2022, s. 1065.

právnických osob se sídlem ve státě, v nichž má stát stoprocentní majetkovou účast (stoprocentní podíl).

49. Podle § 153 odst. 1 písm. g) zákona se relevantní činností pro účely tohoto zákona rozumí činnost související s využíváním území pro účely provozování letišť pro letecké dopravce nebo přístavů, přístavišť nebo překladišť pro námořní dopravce a dopravce na vnitrozemských vodních cestách.
50. Ve vztahu k výkonu relevantní činnosti dle § 153 odst. 1 písm. g) zákona Úřad považuje za nutné dodat, že ta se nevztahuje výlučně a jen na leteckou přepravu v užším slova smyslu. To je ostatně seznatelné i z důvodové zprávy k zákonu, z níž vyplývá, že „*příslušnou činností v oblasti letišť jsou i služby pro cestující, jimiž je i fungování letišť spočívající ve službách maloobchodu, veřejného stravování a parkování*“. V souvislosti s danou relevantní činností Úřad reflektuje i vyhlášku č. 108/1997 Sb.⁴, která v příloze č. 3 písm. D definuje konkrétní požadavky na veřejné mezinárodní letiště – mj. „*ubytování nebo alespoň zprostředkování dalších služeb (občerstvení, ubytování, doprava, lékařská pomoc apod.)*“. Je tedy zjevné, že spolu s provozováním (mezinárodního) letiště jsou spjaty i další činnosti, které musí být naplněny; jedná se v zásadě o podmínky jeho provozu a zajištění určitého zázemí. Současně je zřejmé, že zajištění taxi služby pro provoz letiště je možné podřadit pod obecný pojem „doprava“, neboť zajištění taxi služby je nezbytné pro zajištění požadovaného komfortu pro cestující dle mezinárodních standardů, a tedy nezbytné pro fungování mezinárodního letiště. Z výše uvedených důvodů je plnění vyplývající z nájemních smluv evidentně úzce související s využíváním území pro účely provozování letišť, a jedná se tedy o relevantní činnost ve smyslu zákona.
51. Jelikož se tedy v případě plnění vyplývajícího z nájemních smluv jedná o relevantní činnost ve smyslu zákona a obviněný tedy v souvislosti s tímto plněním vykonává relevantní činnost podle § 153 odst. 1 písm. g) zákona a současně nad obviněným (resp. v době uzavření nájemních smluv nad právním předchůdcem obviněného) vykonával dominantní vliv veřejný zadavatel, a to ČR – Ministerstvo financí, lze v této věci uzavřít, že v případě obviněného (i v případě jeho právního předchůdce) se jedná o tzv. „sektorového“ zadavatele, tedy zadavatele ve smyslu § 151 odst. 2 zákona.

K režimu sektorové koncese

52. Úřad předně v obecné rovině uvádí, že hlavním cílem zákona je zajištění hospodářské soutěže mezi dodavateli, což je výchozím předpokladem pro efektivní vynakládání veřejných prostředků. Právě s cílem zajištění co nejširší hospodářské soutěže zákonodárce zadávací řízení, ve kterém mají být veřejné zakázky zásadně zadávány, konstruoval jako formalizovaný proces, v jehož průběhu je zadavatel povinen postupovat striktně dle zákonných požadavků a vždy tak, aby byly splněny základní zásady zadávacího řízení vyjádřené v ustanovení § 6 zákona. Je to přitom právě dodržení těchto zákonných požadavků, které hospodářskou soutěž o veřejné zakázky zaručuje. Proces soukromoprávní kontraktace je tedy v případě zadávání veřejné zakázky modifikován zákonnými pravidly, která je zadavatel povinen dodržovat. Zadávání veřejných zakázek tak představuje specifický postup uzavření (a případné následné modifikace) smlouvy, který se v tomto ohledu výrazně liší od běžného

⁴ Vyhláška č. 108/1997 Sb., kterou se provádí zákon č. 49/1997 Sb., o civilním letectví a o změně a doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška“).

soukromoprávního procesu kontrakce, který probíhá v režimu zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a který je výrazně volnější.

53. Zákonnými pravidly je pak zadavatel limitován i v případě koncesí upravených v § 174 a násl. zákona, a to i při následných změnách. Je tomu tak jednoduše proto, že koncese na služby a koncese na stavební práce představují jeden z druhů veřejných zakázek (k tomu srov. § 2 odst. 2 zákona). Úřad na tomto místě konstatuje, že předmětné nájemní smlouvy naplňují pojmové znaky koncese na služby dle § 174 odst. 3 zákona, neboť se jedná o úplatné smlouvy, na základě nichž mají nájemci poskytovat taxislužbu na letišti Václava Havla Praha, přičemž protiplnění spočívá v právu nájemců brát užítky z poskytované služby, a to formou výběru platby od osob, které tyto služby využijí, a současně obviněný na dodavatele přenesl provozní riziko spojené s braním užitků vyplývajících z poskytování služeb (riziko poptávky po poskytovaných službách). Stěžejní v této souvislosti je, že z nájemních smluv vyplývá, že **nájemci měli povinnost zahájit ode dne 1. 1. 2017 provozování taxislužby a tuto provozovat nepřetržitě po dobu platnosti nájemních smluv.** Jedná se tedy o koncesi ve smyslu zákona, a to sektorovou koncesi ve smyslu § 176 odst. 3 zákona, jak již bylo uvedeno výše.
54. Skutečnost, že se jedná o koncesi, pak vyplývá rovněž z postupu obviněného, který v roce 2021 zahájil koncesní řízení, přičemž jeho předmět, jak je obviněným vymezen, je obdobný předmětu nájemních smluv.
55. Úřad dále přistoupil k výpočtu předpokládané hodnoty koncese, aby zjistil, zda byl obviněný povinen nájemní smlouvy zadat v zadávacím řízení podle zákona, či nikoliv, neboť jak vyplývá z ustanovení § 178 zákona, zadavatel není povinen zadat sektorovou koncesi, která je koncesí na služby, tj. provést výběr dodavatele v zadávacím řízení podle zákona, pokud je uzavírána koncesní smlouva, u které předpokládaná hodnota koncese stanovená podle § 175 zákona nepřevyšuje 20 000 000 Kč. Z uvedeného plyne, že zadavatel musí vždy stanovit předpokládanou hodnotu koncese, neboť její výše je rozhodná pro určení, zda zadavatel musí při zadávání koncese postupovat formalizovaným způsobem (v zadávacím řízení dle zákona). Podle § 175 odst. 2 zákona zadavatel předpokládanou hodnotu koncese stanoví k okamžiku zahájení zadávacího řízení; zadavatel však musí stanovit předpokládanou hodnotu koncese i v případě, kdy ji z důvodu, že jde o koncesi malého rozsahu, v zadávacím řízení zadávat nehodlá; že jde o koncesi malého rozsahu, totiž může zadavatel zjistit právě a pouze na základě stanovení předpokládané hodnoty. V případě, že zadavatel koncesi posoudí podle předpokládané hodnoty jako koncesi malého rozsahu a v koncesním řízení ji nezadá, musí být tento svůj postup schopen zpětně obhájit, tedy prokázat, že v době, kdy předpokládanou hodnotu stanovoval, odpovídala její výše podle všech zadavateli objektivně dostupných informací skutečně koncesi malého rozsahu.
56. Dle § 175 odst. 1 zákona se za předpokládanou hodnotu koncese považuje celkový obrat dodavatele bez daně z přidané hodnoty za dobu trvání koncese vyplývající z protiplnění za stavební práce a služby, jež jsou předmětem koncese, jakož i za dodávky, jež s těmito stavebními pracemi a službami souvisejí. Dle § 175 odst. 3 zákona se předpokládaná hodnota koncese stanoví metodou založenou na objektivních skutečnostech a zahrnuje se do ní zejména hodnota případných opcí v jakékoli formě včetně prodloužení doby trvání koncese; příjem z plateb uhrazených uživateli předmětu koncese; platby nebo finanční výhody v jakékoli formě poskytnuté zadavatelem nebo jiným orgánem veřejné moci dodavateli, včetně náhrady za plnění závazku veřejné služby a veřejných investičních dotací; platby nebo hodnota finanční

výhody v jakékoli formě poskytnuté třetí stranou za plnění koncese; příjem z prodeje jakýchkoli aktiv, která jsou spojená s předmětem koncese; hodnota všech dodávek, služeb nebo stavebních prací, které dodavateli pro plnění koncese poskytne zadavatel, nebo ceny nebo platby účastníkům zadávacího řízení.

57. Úřad v dané souvislosti podotýká, že s ohledem na znění § 174 odst. 1 zákona, podle něhož má zadavatel v případě veřejných zakázek, které jsou koncesemi, použít mj. část sedmou hlavu I zákona, a nikoliv již hlavu II části sedmé zákona, do níž je systematicky zařazen § 158 odst. 1 zákona, který pro sektorové veřejné zakázky zavádí výjimku v případě podlimitních sektorových veřejných zakázek, a to výjimku z povinnosti tyto zadat v zadávacím řízení, se u koncesí neuplatní předmětná výjimka vyplývající z § 158 odst. 1 zákona, tzn. i v případě sektorové koncese na služby platí, že pokud je předpokládaná hodnota této koncese stanovena nad 20 mil Kč, vzniká zadavateli povinnost postupovat v zadávacím řízení dle zákona. Stejně stanovisko zastávají autoři komentáře⁵, podle nichž jsou „i zadavatelé zadávající sektorovou veřejnou zakázku (koncesi) povinni zadávat podlimitní koncese, tedy všechny koncese s předpokládanou hodnotou přesahující 20 mil. Kč (neuplatní se výjimka v § 158 odst. 1).“
58. Zadavatel v rámci výpočtu předpokládané hodnoty koncese musí vycházet zejména z charakteru předmětu smlouvy a reflektovat veškeré možné předpokládané příjmy dodavatele, které mu mohou z realizace koncesní smlouvy plynout. Ve většině případů je přesná kalkulace dodavatelova budoucího celkového obratu nemožná, protože samotná povaha koncese implikuje existenci rizika. Obrat se tedy mění v závislosti na celé řadě faktorů (např. počtu uživatelů služby, jež je předmětem koncese).
59. Předpokládaná hodnota koncese, resp. předpokládané příjmy (obrat) koncesionáře (nájemce), kterou představoval závazek z nájemních smluv, nebyla obviněným stanovena, Úřad proto vycházel ze svého výpočtu. V souvislosti se stanovením předpokládané hodnoty koncese jak v případě nájemní smlouvy 1 uzavřené se společností Taxi Praha s.r.o., tak v případě nájemní smlouvy 2 uzavřené se společností FIX, spol. s.r.o., je třeba vycházet z příjmů od cestujících využívajících předmětné taxislužby. Z pohledu Úřadu je zřejmé, že pokud se nájemce 1 zavázal uzavřením nájemní smlouvy 1 k platbě nájemného ve výši 4 001 593,10 Kč bez DPH (nájemné za dobu trvání nájemní smlouvy 1, tj. po vynásobení počtem 60 měsíců činí 240 095 586 Kč bez DPH) a nájemce 2 se zavázal uzavřením nájemní smlouvy 2 k platbě nájemného ve výši 4 001 592,10 Kč bez DPH (nájemné za dobu trvání nájemní smlouvy 2, tj. po vynásobení počtem 60 měsíců činí 240 095 526 Kč bez DPH), nepochybně předpokládali, že jejich příjmy budou vyšší než stanovené nájemné za dobu trvání nájemních smluv, a to podstatně (samotné nájemné zdaleka nepředstavuje jejich jediný náklad při poskytování taxislužby, kdy lze předpokládat, že zásadní jsou např. pořizovací náklady automobilů, mzdové náklady, pohonné hmoty atd., nájemci rovněž jistě měli za cíl generovat zisk), neboť v opačném případě by takové počínání pro ně nemělo žádný ekonomický význam (bylo by ztrátové), přičemž si toho musel být vědom i obviněný.

⁵ ŠEBESTA, Milan, NOVOTNÝ, Petr, MACHUREK, Tomáš, DVOŘÁK, David a kol. § 176 [Volba druhu zadávacího řízení]. In: ŠEBESTA, Milan, NOVOTNÝ, Petr, MACHUREK, Tomáš, DVOŘÁK, David a kol. Zákon o zadávání veřejných zakázek. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2022, s. 1152.

60. Uvedené údaje (240 095 586 Kč bez DPH v souvislosti s nájemní smlouvou 1 a 240 095 526 Kč bez DPH v souvislosti s nájemní smlouvou 2) představují hodnotu, pod kterou předpokládaná hodnota předmětných koncesí nemohla nikdy klesnout, a na základě uvedeného je současně možné předpokládat, že samotná předpokládaná hodnota koncesí byla tedy mnohem vyšší, neboť pokud výše nájemného musela zcela jistě představovat pouze část nákladů nájemců, předpokládané výnosy musely být kalkulovány jako podstatně vyšší částka.
61. V této souvislosti Úřad dodává (v souvislosti s výše uvedenými skutečnostmi), že předpokládaná hodnota koncese odpovídá původní hodnotě smlouvy, neboť obě hodnoty se stanoví z celkového obrátu bez DPH nájemců za celou dobu trvání koncese, tj. nájemních smluv. Jestliže tedy obviněný předložil Úřadu podklady, ze kterých po výpočtu (k tomu více v bodu 81 a násl. odůvodnění tohoto příkazu) původní hodnota závazku, tj. současně předpokládaná hodnota koncese po dobu trvání nájemní smlouvy 1 činí [obchodní tajemství: částka] Kč bez DPH a po dobu trvání nájemní smlouvy 2 činí [obchodní tajemství: částka] Kč bez DPH, musel si být bez pochyb vědom toho, že předpokládaná hodnota koncese bude vyšší než výše samotného nájemného.
62. Úřad tak shrnuje, že v případě nájemních smluv se nejedná o koncesi malého rozsahu dle § 178 zákona, neboť předpokládaná hodnota těchto koncesí musela být výrazně vyšší než 20 000 000 Kč. Naopak se v obou případech nepochybně jedná o nadlimitní koncesi, neboť byl překročen finanční limit pro nadlimitní veřejné zakázky stanovený nařízením vlády č. 172/2016 Sb., o stanovení finančních limitů a částek pro účely zákona o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších, konkrétně se v šetřeném případě jedná o limit podle § 3 odst. 3 nařízení vlády pro veřejné zakázky, které jsou koncesí na služby, jenž je v době vydání tohoto příkazu stanoven na částku 140 448 000,- Kč (ve znění nařízení vlády účinném od 1. 1. 2022) a který byl stanoven ke dni uzavření nájemních smluv, tj. k 21. 10. 2016 ve výši 142 668 000,- Kč.
63. Obviněný tedy měl nájemní smlouvy, které uzavřel se společnostmi Taxi Praha s.r.o. a FIX, spol. s r.o., zadat v zadávacím (koncesním) řízení podle zákona.
64. Skutečnost, že nájemní smlouvy byly v říjnu 2016 uzavřeny bez provedení zadávacího řízení, byť se (materiálně) jedná o koncese na služby, nemůže s ohledem na uplynutí promlčecí doby vést ke konstatování přestupku a uložení sankce. To však samo o sobě nebrání tomu, aby se Úřad z hlediska dodržení zákona zabýval posouzením následných změn nájemních smluv, tj. posuzoval okolnosti při uzavírání dodatků, které byly k nájemním smlouvám v průběhu jejich plnění uzavřeny.

K dodatkům ke slevě z nájmu – nepodstatná změna dle § 222 odst. 6 zákona

65. Obviněný v šetřeném případě uzavřel dne 21. 10. 2016 s nájemcem 1 nájemní smlouvu 1 a následně dne 30. 9. 2020 dodatek ke slevě z nájmu 1, kterým byla poskytnuta sleva z nájmu společnosti Taxi Praha s.r.o.
66. Současně obviněný v šetřeném případě uzavřel dne 21. 10. 2016 s nájemcem 2 nájemní smlouvu 2 a následně dne 30. 9. 2020 dodatek ke slevě z nájmu 2, kterým byla poskytnuta sleva z nájmu společnosti FIX, spol. s r.o.
67. Ustanovení § 222 zákona stanoví v návaznosti na závěry učiněné již dříve judikaturou (dnešního) Soudního dvora Evropské unie (dále jen „SDEU“), který se problematikou limitů přípustnosti změn smluv na realizaci veřejných zakázek zabýval např. v rozsudku SDEU sp. zn.

C-454/06 ze dne 19. 6. 2008 (ve věci Presstext Nachrichtenagentur GmbH), meze pro jednání mezi zadavatelem a vybraným dodavatelem o změnách obsahu smlouvy. SDEU v posledně citovaném rozsudku vymezil konkrétní hranice přípustnosti změny smlouvy tak, aby nedošlo k obcházení smyslu právní úpravy zadávání veřejných zakázek, resp. rovné soutěže mezi dodavateli. V uvedeném rozsudku SDEU jednoznačně konstatoval, že změna může být považována za podstatnou, „[...] pokud by zavedla podmínky, které by umožnily, pokud by se vyskytovaly v původním postupu při zadávání veřejné zakázky, připuštění jiných uchazečů než těch, kteří byli původně připuštěni, nebo pokud by umožnily přijmout jinou nabídku než tu, která byla původně přijata. [...] pokud značnou měrou zakázku rozšiřuje o služby, které původně nebyly předpokládány. [...] jestliže mění způsobem, který nebyl v podmínkách původní zakázky předpokládán, hospodářskou rovnováhu smlouvy ve prospěch poskytovatele, jemuž byla zakázka zadána“.

68. Problematika změny závazku ze smlouvy byla opakovaně řešena v rozhodovací praxi Úřadu i soudů. V této souvislosti lze odkázat na obecné závěry Krajského soudu v Brně, který v rozsudku sp. zn. 62 Af 130/2016-553 ze dne 18. 4. 2019, jenž byl potvrzen rozsudkem Nejvyššího správního soudu sp. zn. 9 As 153/2019-73 ze dne 8. 8. 2019, vycházel z přesvědčení, že *„zákaz podstatné změny smlouvy uzavřené v zadávacím řízení je klíčovým a – v zadavatelském prostředí – samozřejmým pravidlem; právem regulovaný proces zadávání veřejných zakázek by zcela pozbyl smyslu, jestliže by zadavatel byl limitován zákonem (ZVZ) pouze do okamžiku uzavření smlouvy s vybraným uchazečem a nikoli po celou dobu účinnosti smlouvy na poskytované plnění, tedy aby měl sice povinnost uzavřít smlouvu v souladu s návrhem smlouvy obsaženým v nabídce vybraného uchazeče, ale následně by do ní mohl zasahovat, tedy podmínky plnění odpovídající těm podmínkám, za nichž bylo zadávací řízení vedeno a ve vztahu k nimž byly podávány nabídky, měnit. Z toho plynoucím východiskem pak je, že veškeré zásahy do již uzavřených smluv (ve formě nejrůznějších dodatků) by měly vycházet ze zásady jejich minimalizace, přitom umožněny by měly být změny pouze nepodstatné, bagatelní.“*. Úřad k uvedeným závěrům poznamenává, že byť se soud vyjadřoval ve vztahu k předchozí právní úpravě (ZVZ), lze tyto závěry analogicky vztáhnout i k právní úpravě stávající.
69. Zákon zároveň definuje i situace, za kterých se změna závazku *ex lege* nepovažuje za podstatnou; jde o § 222 odst. 2, 4, 5, 6 a 7 zákona. Ve všech těchto případech změn závazků, které se nepovažují za podstatné, se jedná o výjimky z pravidla, protože je třeba podmínky pro jejich aplikaci vykládat restriktivně. Zamýšlí-li zadavatel provést změnu závazku, musí tedy nejprve postavit najisto, zda se jedná o podstatnou či nepodstatnou změnu. Nepodstatné změny, tj. ty, které nenaplnují žádný ze znaků podstatné změny ve smyslu § 222 odst. 3 zákona, nebo které je (tu již bez ohledu na ustanovení § 222 odst. 3) možné podřadit pod alespoň jedno ustanovení z § 222 odst. 2, 4, 5, 6 nebo 7 zákona, může zadavatel provést bez realizace nového zadávacího řízení. Podstatné změny, tj. změny, které jsou podstatné ve smyslu § 222 odst. 3 a zároveň nenaplnují žádnou z definic nepodstatných změn *ex lege*, zadavatel naopak nemůže provést bez realizace nového zadávacího řízení. Úřad na tomto místě připomíná, že při posuzování naplnění znaků nepodstatné změny dle § 222 odst. 5 a 6 zákona je třeba zohlednit i ust. § 222 odst. 9 zákona, které stanoví, že celkový cenový nárůst související se změnami závazku ze smlouvy provedenými podle obou uvedených odstavců, nesmí přesáhnout 30 % původní hodnoty závazku, přičemž původní hodnotou závazku se

rozumí cena sjednaná ve smlouvě (případně upravená podle ustanovení o vyhrazené změně ceny, pokud je smlouva obsahuje)⁶.

70. Každou zamýšlenou změnu je tedy zadavatel povinen „zatřídit“, tedy odůvodnit buď některým z odstavců 2, 4, 5 či 6 (ve spojení s odstavcem 9 ust. § 222 zákona) nebo 7 ustanovení § 222 zákona, nebo tím, že provedením změny nedojde k naplnění žádného ze znaků podstatné změny dle § 222 odst. 3 zákona. Jak uvedl předseda Úřadu v rozhodnutí ze dne 22. 5. 2018 č. j. ÚOHS-R0035/2018/VZ-14930/2018/321/ZSř, „přistoupí-li zadavatel ke změně závazku ze smlouvy na veřejnou zakázku za dobu jejího trvání, musí se jednat buď o změnu nepodstatnou ve smyslu § 222 odst. 3 zákona, nebo musí být zadavatel připraven a schopen prokázat, že byl oprávněn aplikovat některou z výjimek dle § 222 zákona.“ Skutečnosti, na jejichž základě zadavatel změnu závazku provedl, totiž může zpravidla prokázat jen on sám, neboť jen on má k dispozici skutečnosti, které jej k provedení změny vedly. Pokud nelze zamýšlenou změnu zařadit do žádné z uvedených kategorií nepodstatných změn, tj. pokud není zadavatel schopen prokázat naplnění podmínek pro aplikaci některé z výjimek, příp. pokud se nejedná o změnu nepodstatnou podle § 222 odst. 3 zákona, není zadavatel oprávněn ji umožnit bez provedení nového zadávacího řízení dle zákona.
71. Jak již bylo uvedeno, v šetřeném případě Úřad posuzuje zákonnost dodatků ke smlouvě na sektorovou koncesi na služby. Podle § 151 odst. 4 věty druhé zákona při zadávání sektorové veřejné zakázky, která je koncesí, zadavatel postupuje podle části osmé. Podle § 174 odst. 1 zákona, který je zařazen právě do jeho části osmé, se postup zadavatele při zadávání koncesí na služby řídí částí první (obecná ustanovení), částí druhou (základní ustanovení o zadávacích řízeních), hlavou I části sedmé (obecná ustanovení o postupu při zadávání sektorových veřejných zakázek), částí osmou (postup pro zadávání koncesí), částí desátou (společná ustanovení), částí jedenáctou (informační systém o veřejných zakázkách), částí dvanáctou (systém certifikovaných dodavatelů) a částí třináctou (ochrana proti nesprávnému postupu zadavatele). S ohledem na právě uvedené je nepochybné, že pravidla pro změnu závazku ze smlouvy se použijí i na smlouvy na sektorové koncese na služby, neboť ustanovení § 222 zákona je zařazeno do jeho části desáté. Předmětné ustanovení a v něm užitá pojmosloví je však třeba vykládat právě s ohledem na do jisté míry specifickou povahu koncesí, kdy protiplnění nespočívá (tak jako v případě „běžných“ veřejných zakázek) pouze v platbě od zadavatele, ale i (a někdy, jako je tomu i šetřeném případě, výlučně) v právu braní užitků vyplývajících z provozování stavby či poskytování služeb.
72. V této souvislosti Úřad konstatuje, že dle § 175 odst. 1 zákona se za předpokládanou hodnotu koncese považuje celkový obrat dodavatele bez daně z přidané hodnoty za dobu trvání koncese vyplývající z protiplnění za stavební práce a služby, jež jsou předmětem koncese, jakož i za dodávky, jež s těmito stavebními pracemi a službami souvisejí. Je-li přitom protiplněním za poskytnuté dodávky, služby či stavební práce pro dodavatele „běžné“ veřejné zakázky úplata od zadavatele, jejíž hodnota věcně odpovídá termínu „původní hodnota závazku“ použitému v ust. § 222 odst. 4, 5, 6 a 9 zákona, je třeba v případě koncese jako „původní hodnotu závazku“, ve vztahu ke které bude posuzováno, zda jsou naplněny podmínky jednotlivých odstavců § 222, vnímat též protiplnění poskytnuté dodavateli za stavební práce

⁶ Ačkoliv je v době vydání příkazu projednávána novela zákona, která v případě sektorových koncesí ruší finanční limity v odst. 5, 6, a 9 § 222, tato dosud nevstoupila v platnost a účinnost.

či služby, které jsou předmětem koncese, kterým je v jeho souhrnu právě celkový obrat dodavatele bez DPH za celou dobu trvání koncese. Jedině takový výklad dle Úřadu umožňuje srovnatelné posouzení naplnění podmínek stanovených v § 222 pro všechny druhy veřejných zakázek včetně koncesí.

73. Obdobně je třeba přistoupit k pojmu „cenový nárůst“ použitému v ustanovení § 222 odst. 9 zákona. Pokud u „běžné“ veřejné zakázky cenový nárůst vyjadřuje, o co více zadavatel dodavateli za poskytnuté plnění zaplatí, je příléhavé, aby v případě, kdy je obsahem koncese jednak závazek dodavatele poskytovat určité služby (a oprávnění brát z jejich poskytování užítky), jednak jeho závazek platit zadavateli za možnost tyto služby poskytovat úplatu (v řešeném případě nájemné), pojem cenový nárůst (který byl v předmětném ustanovení zákona použit v kontextu „běžných“ veřejných zakázek) vyjadřoval, o co méně dodavatel zadavateli na takové úplatě uhradí. Jedině takovým způsobem bude zachován smysl pojmu „cenový nárůst“, tj. vyjádření toho, o co se zmenší majetek zadavatele (ať již v důsledku toho, že více zaplatí, nebo méně obdrží). I v tomto případě pak bude hodnota „cenového nárůstu“ porovnávána s celkovým obratem dodavatele (tj. s původní hodnotou závazku). Úřad nepřehlédl, že zákon v daném ustanovení klade rovnítko mezi původní hodnotu závazku a cenu sjednanou ve smlouvě, avšak z pohledu Úřadu je nutno v případě koncese pohlížet na termín „cena sjednaná ve smlouvě“ ne jako na číselně vyjádřenou částku uvedenou ve smlouvě (která vzhledem k ekonomické podstatě koncese nevyjadřuje její hodnotu), ale právě jako na celkový obrat dodavatele, protože i možnost jeho dosažení (tj. možnost brát užítky z poskytovaného plnění) byla ve smlouvě fakticky sjednána (s tím, že její konkrétní číselné vyjádření ve smlouvě je vzhledem k podstatě koncese jednoduše nemožné).
74. V posuzovaném případě Úřad dospěl k závěru, že dodatky ke slevě z nájmu naplnily podmínky § 222 odst. 6 zákona (ve spojení s § 222 odst. 9 zákona), a tedy se jednalo o nepodstatnou, a proto přípustnou změnu závazku ze smlouvy. Z ustanovení § 222 odst. 6 zákona vyplývá, že za podstatnou změnu závazku ze smlouvy na veřejnou zakázku se nepovažuje taková změna, jejíž potřeba vznikla v důsledku okolností, které zadavatel jednající s náležitou péčí nemohl předvídat, změna nemění celkovou povahu veřejné zakázky a taktéž že hodnota změny nepřekročí 50 % (resp. 30 % s aplikací limitu stanoveného v odst. 9 téhož ustanovení) původní hodnoty závazku, přičemž pokud bude provedeno více změn, je rozhodný součet hodnoty všech změn podle tohoto odstavce citovaného ustanovení zákona.
75. Úřad konstatuje, že podmínku nepředvídatelnosti je nutno vykládat jako okolnost, kterou zadavatel nemohl ani přes přiměřeně pečlivou přípravu zadávacího řízení na původní veřejnou zakázku při zohlednění jemu dostupných prostředků, povahy a vlastností konkrétního projektu, osvědčených postupů v dotčené oblasti a potřeby zajistit vhodný poměr mezi zdroji vynakládanými na přípravu zadání zakázky a její odhadovanou předpokládanou hodnotu, předpokládat, přičemž jde zpravidla o okolnosti objektivního charakteru, ale nelze vyloučit možnost, že k nepředvídaným okolnostem dojde na straně zadavatele či vybraného dodavatele.⁷
76. Úřad při posouzení šetřeného případu vycházel ze skutečnosti, že v rámci původních nájemních smluv činilo nájemné v případě nájemní smlouvy 1 na nájemném měsíčně částku 4 000 101,- Kč a na službách měsíčně částku 1 376,60 Kč (tepelná energie) a částku 115,50 Kč

⁷ srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 9 As 153/2019-73 ze dne 8. 8. 2019

(odpad) a v případě nájemní smlouvy 2 činilo nájemné měsíčně částku 4 000 100,- Kč a na službách byla měsíčně předepsána k úhradě částka 1 376,60 Kč (tepelná energie) a částka 115,50 Kč (odpad). Nájemní smlouvy byly uzavřeny na 60 měsíců, z čehož bylo 39 měsíců plněno dle původních znění smluv, pro zbývajících 21 měsíců byly uzavřeny dodatky ke slevě z nájmu, kterými byla nájemcům poskytnuta nejdříve sleva na nájmu z důvodu pandemie covidu-19 pro období 1. 4. 2020 – 30. 9. 2020, na kterou navázala druhá sleva na nájmu s účinností od 1. 10. 2020 do 31. 12. 2021. Z předmětných dodatků vyplývá, že namísto fixně určeného nájemného bylo smluvními stranami sjednáno pohyblivé nájemné, jehož menší část tvořila pevná složka (základní nájemné), která byla doplněna o pohyblivou složku vycházející z konstruktu opírajícího se o počet zákazníků (obratové nájemné). Mezi obviněným a nájemci bylo dále sjednáno, že obrátové nájemné je účtováno v případě, že výše obrátového nájemného (viz bod 32 tohoto příkazu) překročí výši základního nájemného. Obrátové nájemné je určeno jako součin počtu vjezdů vozidel taxislužby a výše sazby určené v závislosti na hodnotě PAX⁸.

77. Úřad k výše uvedeným skutečnostem uvádí, že nepředvídanost potřeby změn je nutné posuzovat i z pohledu „náležitá péče“ zadavatele, což je mj. dovozováno z odstavce 109 preambule směrnice č. 2014/24/EU pak vyplývá, že „*veřejní zadavatelé mohou čelit vnějším okolnostem, které nemohou předvídat při zadávání veřejné zakázky, zejména pokud plnění veřejné zakázky pokrývá delší časový úsek. V takovém případě je nezbytná určitá míra flexibility pro přizpůsobení veřejné zakázky těmto okolnostem, aniž by muselo být zahájeno nové zadávací řízení. Pojem nepředvídatelné okolnosti se týká okolností, jež nemohl veřejný zadavatel předpokládat ani přes přiměřeně pečlivou přípravu zadávacího řízení na původní veřejnou zakázku při zohlednění jemu dostupných prostředků, povahy a vlastností konkrétního projektu, osvědčených postupů v dotčené oblasti a potřeby zajistit vhodný poměr mezi zdroji vynakládanými na přípravu zadání veřejné zakázky a její odhadovanou hodnotou. Neplatí to však v případech, kdy je výsledkem úprav změna povahy veřejné zakázky, například kvůli nahrazení stavebních prací, dodávek nebo služeb, které mají být poskytnuty, jiným plněním, nebo kvůli zásadní změně typu veřejné zakázky, protože v takové situaci lze předpokládat hypotetický dopad na výsledek zadávacího řízení*“. Při výkladu pojmu „náležitá péče“ je tedy nutné přihlížet ke konkrétním okolnostem, zejména pokud plnění veřejné zakázky pokrývá delší časový úsek.
78. Jednou z nepředvídaných okolností je jistě i pandemie covidu-19, neboť k uzavření nájemních smluv došlo v roce 2016 a k propuknutí celosvětové pandemie covid-19 až v roce 2019. Obviněný nemohl v době uzavření nájemních smluv počítat s tím, že v budoucnu nastane situace, kdy se vlády velkého počtu zemí uchýlí k opatřením, která omezí pohyb osob mimo jiné i v mezinárodní letecké dopravě, a dojde k velmi rychlému a razantnímu poklesu osob využívajících tuto formu přepravy na naprosté minimum.
79. Z pohledu Úřadu je v daném případě evidentní, že nedošlo ke změně celkové povahy veřejné zakázky (koncese), když byl i po provedení předmětných změn zachován účel původních nájemních smluv, a to zajištění taxislužby coby nezbytné součásti komplexu poskytovaných služeb obviněnému, sloužící k zajištění fungování mezinárodního letiště.

⁸ Hodnota PAX znamená celkový počet odbavených cestujících (v případě více odbavení téhož cestujícího se počítá každé odbavení zvlášť) na letišti za příslušné období.

80. Z ustanovení § 222 odst. 6 (s aplikací limitů stanovených v odst. 9 uvedeného ustanovení) zákona dále vyplývá, že za podstatnou změnu závazku ze smlouvy na veřejnou zakázku se nepovažuje taková změna, jejíž hodnota nepřesahuje 50 % (resp. 30 %) původní hodnoty závazku. Úřad opětovně uvádí, že vychází z toho, že původní hodnotou závazku se v šetřeném případě rozumí celkový obrat bez DPH společnosti Taxi Praha s.r.o., resp. FIX, spol. s.r.o. za celou dobu trvání koncese, tj. nájemních smluv.
81. Celková hodnota změny (na základě dodatků ke slevě z nájmu), resp. její výpočet, má podle § 222 odst. 9 zákona vycházet z původní hodnoty závazku (v případě koncese se jí rozumí obrat dodavatele, nikoliv pouze cena sjednaná ve smlouvě na veřejnou zakázku) upravená v souladu s ustanoveními o změně ceny (Úřad zohlednil navýšení základního nájemného z důvodu promítnutí inflace⁹). Dále podle § 222 odst. 9 zákona platí, že cenový nárůst související se změnami podle odstavců 5 a 6 při odečtení stavebních prací, služeb nebo dodávek, které nebyly s ohledem na tyto změny realizovány, nepřesáhne 30 % původní hodnoty závazku. Jak již bylo Úřadem popsáno výše, v případě koncese je nutné nahlížet na změny reverzním způsobem (v posuzovaném případě je soutěžena co nejvyšší cena nájemného, které má zadavatel získat od koncesionářů), tj. posuzuje se hodnota, o kterou poklesl zadavateli příjem z nájemného. Hodnota změny závazku tedy spočívá v poměru poskytnuté slevy a původní hodnoty závazku. Původní hodnotu smlouvy, kterou představuje obrat dodavatele (tj. nájemců) za dobu trvání smlouvy (nájemních smluv), v posuzovaném případě obviněný určil tak, že tento představuje součin skutečného počtu jízd a průměrné výše jízdného (od 1. 1. 2017 ve výši 537 Kč bez DPH a po navýšení regulované ceny taxislužby od 1. 2. 2020 do 31. 12. 2021 ve výši 619 Kč bez DPH). Na základě podkladů předložených obviněným ve správním řízení vedeném pod sp. zn. ÚOHS-S0530/2022/VZ tedy Úřad dospěl k závěru, že hodnota nájemní smlouvy 1 za dobu jejího trvání činí [obchodní tajemství: částka] Kč bez DPH a hodnota nájemní smlouvy 2 za dobu jejího trvání činí [obchodní tajemství: částka] Kč bez DPH. Hodnota změny závazku je stanovena součtem úlev na nájemném za období trvání původní smlouvy, přičemž poskytnuté slevy jsou vypočteny na základě rozdílu mezi původně (před účinností změny) stanoveným nájemným (tj. 4 128 804,3 Kč bez DPH v souvislosti s nájemní smlouvou 1 a 4 128 803,3 Kč bez DPH v souvislosti s nájemní smlouvou 2¹⁰) a následně účtovaným nájemným (tj. součet obrátového nájemného, základního nájemného a ostatních položek nájemného). Na základě právě uvedeného změna závazku na základě dodatku ke slevě z nájmu 1 činí [obchodní tajemství: částka] Kč bez DPH a změna závazku na základě dodatku ke slevě z nájmu 2 činí [obchodní tajemství: částka] Kč bez DPH. Z uvedeného vyplývá, že hodnota změny závazku z nájemní smlouvy 1 na základě dodatku ke slevě z nájmu 1 je [obchodní tajemství: číselná hodnota] % a hodnota změny závazku z nájemní smlouvy 2 na základě dodatku ke slevě z nájmu 2 je [obchodní tajemství: číselná hodnota] %. Úřad má tedy za to, že uvedené limity v odst. 6 i v odst. 9 ustanovení § 222 zákona, tj. 50 % a 30 % nebyly ze strany obviněného prostřednictvím provedených změn dosaženy.
82. S ohledem na výše uvedené má Úřad za to, že v souvislosti s uzavřením dodatků ke slevě z nájmu byly naplněny podmínky stanovené v ustanovení § 222 odst. 6 zákona, a tedy změny závazku z nájemních smluv spočívající v poskytnutí slev nájemcům na základě dodatků ke slevě z nájmu se za podstatné změny nepovažují, neboť změny nájemních smluv (změny výše

⁹ Možnost zvýšit nájemné o průměrnou výši inflace vyplývá z odst. 2.8 čl. 2. „Nájem“ nájemních smluv

¹⁰ V roce 2020 činilo nájemné vyšší částku než v době uzavření nájemních smluv z důvodu zohlednění inflace.

nájemného) vznikly v důsledku okolností, které obviněný jednající s náležitou péčí nemohl předvídat, neměly celkovou povahu koncese a současně nebyly překročeny limity uvedené v odst. 6 a odst. 9 ustanovení § 222 zákona, tudíž se jedná o změny nepodstatné, ke kterým mohou smluvní strany přistoupit v průběhu plnění veřejné zakázky (koncese) bez provedení zadávacího řízení.

83. Úřad v kontextu shora uvedeného doplňuje, že kromě vyloučení aplikace ustanovení § 222 odst. 4 zákona je nutné konstatovat i vyloučení aplikace odst. 2 a 7 téhož ustanovení, jak bude popsáno níže. Úřad v dané souvislosti konstatuje, že pokud jde o naplnění podmínek ustanovení § 222 odst. 5 zákona, nebylo třeba je přezkoumat, jelikož zadavatele v případě změn závazků provedených dle předmětného ustanovení stíhá povinnost uveřejnění (viz § 222 odst. 8 zákona) stejným způsobem jako v případě změn dle § 222 odst. 6 zákona.
84. Podle § 222 odst. 2 zákona se za podstatnou změnu závazku ze smlouvy na veřejnou zakázku nepovažuje uplatnění vyhrazených změn závazku sjednaných ve smlouvě na veřejnou zakázku na základě zadávacích podmínek podle § 100 odst. 1 zákona. Podle § 100 odst. 1 zákona si zadavatel může v zadávací dokumentaci vyhradit změnu závazku ze smlouvy na veřejnou zakázku nebo rámcové dohody, pokud jsou podmínky pro tuto změnu závazku a její obsah jednoznačně vymezeny a změna nemění celkovou povahu veřejné zakázky. Taková změna se může týkat rozsahu dodávek, služeb nebo stavebních prací, ceny nebo jiných obchodních nebo technických podmínek. V šetřeném případě si obviněný v nájemních smlouvách nevyhradil možnost sjednat změnu výše nájemného z důvodu mimořádných událostí. Lze tak konstatovat, že obviněným provedené změny podmínek (uzavření dodatků ke slevě z nájmu), kterými došlo k poskytnutí slevy na nájemném, nenaplnily předpoklad vyhrazené změny ve smyslu § 100 odst. 1 zákona.
85. Podle § 222 odst. 7 zákona se za podstatnou změnu závazku ze smlouvy na veřejnou zakázku ve smyslu § 222 odst. 3 zákona, jejímž předmětem je provedení stavebních prací, nepovažuje záměna jedné nebo více položek soupisu stavebních prací jednou nebo více položkami, za předpokladů stanovených v zákoně. V šetřeném případě se tedy z logiky věci nemohlo jednat ani o nepodstatnou změnu závazku ve smyslu § 222 odst. 7 zákona, neboť uvedené ustanovení lze aplikovat pouze na veřejné zakázky, jejichž předmětem je provedení stavebních prací, přičemž šetřené nájemní smlouvy byly uzavřeny za účelem zajištění služeb.

K uveřejňovací povinnosti

86. Úřad nejprve obecně k uveřejňovacím povinnostem zadavatele uvádí následující. Účelem zákona i zadávacích řízení samotných je zajištění podmínek pro vytvoření řádné hospodářské soutěže a konkurenčního prostředí mezi dodavateli, jimiž je dosahováno transparentního vynakládání veřejných prostředků. Aby mohl být proces zadávání veřejné zakázky považován za transparentní a mohla proběhnout i jeho následná kontrola, je nezbytné, aby veřejnost disponovala co nejvíce informacemi o průběhu i výsledku zadávacího řízení (tzv. princip veřejné publicity výsledků realizovaných zadávacích řízení), což je zajištěno zákonem předepsanými uveřejňovacími povinnostmi zadavatele. Cílem uveřejňovacích povinností je umožnění zpětné veřejné kontroly na poli zadávání veřejných zakázek (s pomocí údajů uvedených na profilu zadavatele, ve Věstníku veřejných zakázek a v případě nadlimitních veřejných zakázek, u nichž jsou uveřejňovací povinnosti plněny i na evropské úrovni, rovněž s pomocí údajů dostupných v Úředním věstníku Evropské unie), a to jak prostřednictvím

kontroly prováděné k tomu příslušnými orgány či institucemi, tak i prostřednictvím kontroly občanů, tj. nejširší veřejností. Uveřejňování je tak jedním ze základních nástrojů zajišťujících dodržení zásady transparentnosti zadávacích řízení, a to zejména z hlediska možnosti veřejné kontroly.

87. Z výše uvedených důvodů tedy zákon ve svém ustanovení § 222 odst. 8 ukládá zadavateli povinnost, aby v případě, že provede změnu závazku ze smlouvy na veřejnou zakázku (koncesi) podle odst. 5 nebo 6 tohoto ustanovení zákona (tedy „nepodstatnou“ změnu závazku nevyžadující provedení nového zadávacího řízení), odeslal oznámení o provedené změně závazku k uveřejnění podle § 212 zákona, a to ve lhůtě do 30 dnů ode dne takové změny závazku.
88. Pro řádné splnění požadavků podle § 222 odst. 8 zákona je přitom nezbytné splnění podmínky odeslání oznámení o změně závazku k uveřejnění ve stanovené lhůtě, tj. do 30 dnů od změny závazku, a to způsobem předepsaným v § 212 zákona, z něhož vyplývá povinnost odeslání do Věstníku veřejných zakázek, jde-li o podlimitní veřejnou zakázku, nebo do Věstníku veřejných zakázek a do Úředního věstníku Evropské unie, jde-li o nadlimitní veřejnou zakázku. Pokud zadavatel nesplní všechny uvedené podmínky, nedodrží povinnost stanovenou v § 222 odst. 8 zákona.
89. Šetřené dodatky ke slevě z nájmu uzavřel obviněný s nájemci dne 30. 9. 2020, a proto měly být uveřejněny nejpozději dne 30. 10. 2020. S ohledem na výše uvedené, tj. na skutečnost, že uzavřením dodatků ke slevě z nájmu došlo ze strany obviněného ke změně závazku z nájmních smluv dle § 222 odst. 6 zákona, je zřejmé, že v šetřeném případě byl obviněný ve smyslu § 222 odst. 8 zákona v souvislosti s uzavřením dodatků ke slevě z nájmu povinen odeslat oznámení o změně závazku z nájmních smluv k uveřejnění způsobem podle ustanovení § 212 odst. 3 písm. b) zákona, tedy do Věstníku veřejných zakázek a do Úředního věstníku Evropské unie, a to do 30 dnů od příslušné změny závazku, tj. od 30. 9. 2020 nejpozději do 30. 10. 2020. Obviněný však tuto svou povinnost ve výše uvedené lhůtě ani později nesplnil, když oznámení o změně závazku z nájmních smluv na základě dodatků ke slevě z nájmu do dne vydání tohoto příkazu nebyla uveřejněna, tedy ani odeslána.
90. Úřad, vycházející z ustanovení § 7 zákona o přestupcích, posoudil porušení uveřejňovacích povinností v souvislosti s předmětným plněním, resp. souvisejícími změnami a dospěl k závěru, že tento postup obviněného naplňuje znaky pokračování v přestupku, k čemuž uvádí následující.
91. Dle § 7 zákona o přestupcích se pokračováním v přestupku rozumí takové jednání, jehož jednotlivé dílčí útoky vedené jednotným záměrem naplňují skutkovou podstatu stejného přestupku, jsou spojeny stejným nebo podobným způsobem provedení, blízkou souvislostí časovou a souvislostí v předmětu útoku.
92. Jednotlivé dílčí útoky (neodeslání k uveřejnění oznámení o změně nájmních smluv coby smluv koncesních), které by samy o sobě představovaly samostatné přestupky, s ohledem na to, že naplňují stejnou skutkovou podstatu [neodeslání oznámení do Věstníku veřejných zakázek a do Úředního věstníku Evropské unie, tj. přestupek dle § 269 odst. 1 písm. c) zákona], k jejichž provedení došlo stejným způsobem (potřebné formuláře nebyly odeslány, a tedy konkrétní informace o změně koncese nebyly uveřejněny), souvisejí spolu časově (došlo k nim v tentýž den) a jsou spojeny souvislostí v předmětu útoku (týkají se změn koncesních smluv,

kteřé se týkaly slevy z nájemného v případě prostor sloužících k podnikání a poskytování některých služeb s ním spojených a provozování taxislužby na letišti Václava Havla Praha) i z hlediska jejich cíle, resp. jednotného záměru (uzavření dodatků k nájemním smlouvám dle § 222 odst. 6 zákona a jejich neuveřejnění, tj. nezpřístupnění informací veřejnosti), tak společně tvoří jeden skutek, tj. jedno pokračování v přestupku.

93. V návaznosti na výše uvedené skutečnosti má Úřad za prokázané, že se obviněný v šetřeném případě dopustil pokračování v přestupku podle § 269 odst. 1 písm. c) zákona tím, že v rozporu s § 222 odst. 8 ve spojení s § 212 odst. 3 písm. b) zákona neodeslal k uveřejnění ve Věstníku veřejných zakázek a v Úředním věstníku Evropské unie oznámení o změně závazků z nájemních smluv provedené dodatky ke slevě z nájmu v zákonné lhůtě do 30 dnů od změny závazku, tj. nejpozději dne 30. 10. 2020, přičemž tato oznámení nebyla uveřejněna ani ke dni vydání tohoto příkazu.
94. Úřad s ohledem na uvedené rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto příkazu.

K výroku II. příkazu – uložení pokuty

95. Úřad posoudil postup obviněného a vzhledem ke zjištěným skutečnostem přistoupil k uložení pokuty, neboť obviněný svým postupem naplnil skutkovou podstatu (pokračování v) přestupku podle § 269 odst. 1 písm. c) zákona.
96. V daném případě se obviněný dopustil přestupku podle § 269 odst. 1 písm. c) zákona. Jedná se o pokračování v přestupku ve smyslu § 7 zákona o přestupcích, který je tvořen dvěma dílčími útoky.
97. Úřad se předně zabýval posouzením, zda v šetřeném případě nedošlo k zániku odpovědnosti za přestupek, resp. k promlčení přestupku.
98. Podle § 29 písm. a) zákona o přestupcích odpovědnost za přestupek zaniká uplynutím promlčení doby.
99. Podle § 270 odst. 5 zákona činí promlčecí doba 5 let.
100. Podle § 31 odst. 2 písm. a) zákona o přestupcích promlčecí doba počíná běžet u pokračujícího přestupku dnem následujícím po dni, kdy došlo k poslednímu dílčímu útoku.
101. V daném případě byly oba dílčí útoky přestupku spáchány ve stejný den, tj. k poslednímu dílčímu útoku došlo dne 31. 10. 2020. Správní řízení bylo zahájeno doručením příkazu. Z uvedených údajů tedy vyplývá, že v šetřeném případě odpovědnost zadavatele za přestupek nezanikla.
102. Ve výroku I. tohoto příkazu Úřad konstatoval, že se obviněný dopustil pokračování v přestupku podle § 269 odst. 1 písm. c) zákona, přičemž za tento přestupek lze dle § 269 odst. 3 písm. b) zákona uložit pokutu jednotlivě do výše 200 000 Kč.
103. Úřad k míře závažnosti přestupku obviněného konstatuje, že postupem obviněného v roli zadavatele došlo k ohrožení chráněného zájmu spočívajícího v možnosti účinné zpětné kontroly veřejné zakázky ze strany veřejnosti, jež přispívá k transparentnímu vynakládání veřejných prostředků. Z ustanovení § 222 odst. 8 zákona ve spojení s § 212 odst. 3 písm. b) zákona vyplývá povinnost odeslat oznámení o změně závazku do Věstníku veřejných zakázek a do Úředního věstníku Evropské unie k uveřejnění do 30 dnů od změny závazku. Obviněný

tuto svou povinnost nesplnil, když příslušná oznámení neodeslal k uveřejnění doposud, přičemž odpovědnost za nesplnění této uveřejňovací povinnosti je odpovědností objektivní, tedy odpovědností bez ohledu na zavinění.

104. Při určení druhu správního trestu a jeho výměry je správní orgán povinen přihlídnout k okolnostem demonstrativně uvedeným v § 37 písm. a) až i) zákona o přestupcích. Při stanovení výše pokuty Úřad zohlednil pouze ta z kritérií vyjmenovaných v § 37 zákona o přestupcích, která mají význam ve vztahu k projednávanému přestupku. V tomto případě Úřad přihlédl zejména k povaze a závažnosti přestupku, k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem a k tomu, zda k části jednání, jímž byl přestupek spáchán, došlo za účinnosti zákona, který za přestupek stanovil správní trest mírnější než zákon, který byl účinný při dokončení tohoto jednání. Pokud jde o druh správního trestu za spáchání předmětného přestupku, zákon v tomto ohledu předkládá Úřadu jediný druh správního trestu, který je možno uložit za přestupek podle § 269 zákona, a to je pokuta.
105. Podle § 38 zákona o přestupcích povaha a závažnost přestupku je dána zejména významem zákonem chráněného zájmu, který byl přestupkem porušen nebo ohrožen, dále významem a rozsahem následku přestupku, okolnostmi jeho spáchání a počtem jednotlivých dílčích útoků, které tvoří pokračování v přestupku (Úřad zde uvádí pouze ty skutečnosti citovaného ustanovení zákona o přestupcích, které jsou relevantní ve vztahu k posuzovanému případu).
106. Úřad v této souvislosti uvádí, že závažnost přestupku, která je v šetřeném případě skutečností rozhodnou pro určení výměry pokuty, je obecnou kategorií poměřující rozsah dopadu konkrétního protiprávního jednání na specifický právem chráněný zájem s přihlídnutím k významu tohoto chráněného zájmu. Stupeň závažnosti, tedy společenské škodlivosti přestupku, je dán konkrétní intenzitou naplnění znaků skutkové podstaty přestupku. Při posuzování závažnosti přestupku tedy není hlavním kritériem jeho skutková podstata, ale intenzita skutkových okolností, s jakou došlo k porušení právem chráněných hodnot a zájmů v konkrétním případě. Z hlediska určení výměry pokuty je proto nutno hodnotit nejen jaké následky byly přestupkem způsobeny, ale také jakou měly intenzitu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 Afs 106/2012 ze dne 6. 6. 2013).
107. Co se týče posouzení závažnosti spáchaného přestupku, Úřad konstatuje, že postupem obviněného došlo k ohrožení chráněného zájmu spočívajícího v možnosti účinné zpětné kontroly veřejné zakázky (koncese) ze strany veřejnosti, jež přispívá k transparentnímu vynakládání veřejných prostředků. Z ustanovení § 222 odst. 8 zákona ve spojení s § 212 odst. 3 písm. b) zákona vyplývá povinnost odeslat oznámení o změně závazku do Věstníku veřejných zakázek a do Úředního věstníku Evropské unie k uveřejnění do 30 dnů od změny závazku.
108. Pokud jde o následky spáchaného přestupku dle výroku I. tohoto příkazu, Úřad uvádí, že postupem obviněného byla veřejnosti ztížena možnost seznámit se s následným postupem obviněného po uzavření nájemních smluv, kterými docházelo ke slevě z nájemného v případě prostor sloužících k podnikání a poskytování některých služeb s ním spojených a provozování taxislužby na letišti Václava Havla Praha, tj. byla značně ztížena účinná zpětná kontrola změn nájemních smluv, které byly dodatky ke slevě z nájmu učiněny (z Věstníku veřejných zakázek, resp. z Úředního věstníku EU se nebylo možno vůbec dozvědět, že zadavatel k nějaké změně závazku z koncesních smluv přistoupil).

109. Při stanovení konkrétní výše sankce má Úřad rovněž povinnost zohlednit i dobu, která uplynula mezi spácháním přestupku a samotným potrestáním obviněného za spáchání daného přestupku. V této souvislosti Úřad poukazuje na rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 62 Af 123/2013-85 ze dne 9. 4. 2015, ve kterém Krajský soud uvedl, že „*hledisko doby, jež uplynula mezi spácháním správního deliktu a jeho potrestáním, je možným (a někdy nutným) korektivem při úvahách ohledně výše pokuty, k němuž má být přihlédnuto na závěr těchto úvah; aplikace tohoto korektivu má zamezit, aby výše pokuty, jinak řádně stanovena podle zákonem předepsaných kritérií a kritérií nutně aplikovatelných i bez jejich výslovného vyjádření v zákoně (kritérium přiměřenosti s ohledem na míru, ve které výše pokuty může působit pro delikventa likvidačně), celkově nejevila znaky nepřiměřenosti s ohledem na prodlevu, která nastala mezi porušením právní povinnosti a trestem, který za to byl uložen. V rámci správního trestání je totiž třeba dostatečně silně vnímat, že časový horizont toho, kdy se účastníkovi řízení (delikventovi) dostává konečného rozhodnutí ve věci, je neoddělitelnou součástí měřítek celkové spravedlnosti řízení, a že čím je tento časový horizont delší, tím více se rozostřují kontury spravedlnosti jak v očích účastníka řízení, tak i v obecném vnímání veřejností a veřejného mínění, což celkově oslabuje důvěryhodnost státní moci. Je nepochybné, že s prodlužujícím se okamžikem potrestání se relativizuje základní vztah mezi spáchaným deliktem a ukládanou sankcí a že doba mezi porušením právní povinnosti a rozhodnutím o sankci má i bezprostřední vliv na účel trestu, jehož má být uložení konkrétní sankce dosaženo.“. V šetřeném případě došlo ke spáchání přestupku dne následujícího po dni, jímž marně uplynula lhůta pro odeslání oznámení o změně závazku k uveřejnění do Věstníku veřejných zakázek a do Úředního věstníku Evropské unie, tj. dne 31. 10. 2020. V souvislosti s výše uvedeným Úřad v daném případě zohlednil jako okolnost svědčící ve prospěch snížení ukládané sankce uváděné časové kritérium, tj. časové rozmezí více než 2 roky, neboť vlivem časové prodlevy mezi spácháním přestupku a jeho potrestáním dochází k oslabení smyslu a účelu sankce.*
110. Při posouzení okolností, za nichž byl přestupek spáchán, neshledal Úřad žádné polehčující ani přitěžující okolnosti.
111. Úřad při stanovení výše pokuty v souladu s § 37 písm. i) zákona o přestupcích rovněž ověřil, že k žádné části jednání, jímž byl přestupek spáchán, nedošlo za účinnosti zákona, který za přestupek stanovil správní trest mírnější než zákon, který byl účinný při dokončení tohoto jednání (k oběma dílčím útokům došlo ve stejný den).
112. Při určení výše pokuty obviněnému Úřad přihlédl i k ekonomické situaci obviněného, neboť vychází z maximy, že není přípustné uložit takovou pokutu, která má likvidační charakter v tom smyslu, že by „zmařila“ samu ekonomickou podstatu obviněného. Z výroční zprávy z roku 2021¹¹ (jež je nejaktuálnějším veřejně dostupným dokumentem vypovídajícím o ekonomické situaci obviněného) vyplývá, že čistý obrát obviněného byl ve výši 3 232 629 000 Kč. S ohledem na právě uvedené nelze vyměřenou výši pokuty považovat za nepřiměřeně zasahující ekonomickou podstatu obviněného (a v tom smyslu za nespravedlivou).
113. Úřad se dále zabýval tím, zda přestupek, resp. pokračování v přestupku, za něž je obviněnému nyní ukládán trest, není v souběhu s dalšími přestupky obviněného. Tento postup Úřadu

¹¹ Dostupné na <https://www.prg.aero/sites/default/files/obsah/O-letisti/O%20spole%C4%8Dnosti/soubory/Vyrocnizpravy/Leti%C5%A1t%C4%9B%20Praha%20-%20VZ%202021.pdf>.

vychází z konstantní rozhodovací praxe správních soudů, kdy je možné uvést rozsudek NSS ze dne 18. 6. 2009, č. j. 1 As 28/2009 – 62 popřípadě rozsudek NSS ze dne 16. 9. 2016 č. j. 6 As 245/2015 – 33. V prvně uvedeném rozsudku NSS konstatoval, že „soud dovodil, že při trestání správních deliktů tímž správním orgánem se přiměřeně uplatní i principy ovládající souběh trestných činů. Nutnost aplikovat tento trestněprávní institut vyplývá z obecné potřeby použít ve prospěch obviněného analogii z trestního práva ve správním trestání všude tam, kde vzhledem k neexistenci jednotného kodexu správního trestání v českém právním řádu nejsou výslovně upraveny některé základní zásady a instituty, jež by měly být zohledněny v případě jakéhokoliv veřejnoprávního deliktu. K této zásadě se již Nejvyšší správní soud vyslovil např. ve svém rozsudku ze dne 16. 4. 2008, č. j. 1 As 27/2008 - 67, dle něhož „použití analogie ve správním trestání je přípustné, a to v omezeném rozsahu, pouze tam, kdy to, co má být aplikováno, určitou otázkou vůbec neřeší, nevede-li takový výklad k újmě účastníka řízení a ani k újmě na ochraně hodnot, na jejichž vytváření a ochraně je veřejný zájem.“« Soud dále pokračuje tak, že »[t]restněprávní doktrína uvádí, že souběh „je dán tehdy, jestliže se pachatel dopustil dvou nebo více trestných činů dříve, než byl pro některý z nich vyhlášen soudem prvního stupně odsuzující rozsudek za podmínky, že tento rozsudek později nabyl právní moci a že o něm neplatí fikce neodsouzení“ (viz Šámal, P., Púry, F., Rizman, S.: Trestní zákon. Komentář. I. díl. 6., doplněné a přepracované vydání. C. H. Beck, Praha, 2004, str. 26).“ Současně je v citovaném rozsudku uvedeno, že pro potrestání souběhu není bezpodmínečně nutné vedení společného řízení, ale je nezbytné použití absorpční zásady, pakliže zde existují sbíhající se správní delikty (nyní přestupky).

114. Úřad tedy posoudil, zda přestupek, za nějž je obviněnému ukládána pokuta, není v souběhu s dalšími přestupky obviněného, resp. zda se obviněný nedopustil projednávaných přestupků dříve, než bylo vydáno rozhodnutí, jímž mu byla uložena pokuta za spáchání jiného přestupku.
115. Úřad předně uvádí, že přestupek uvedený ve výroku I. tohoto příkazu je v souběhu s následujícími přestupky obviněného:
- s přestupkem, který obviněný spáchal dne 21. 12. 2021, o němž bylo rozhodnuto v rámci správního řízení sp. zn. ÚOHS-S0530/2022/VZ rozhodnutím č. j. 06398/2023/500 ze dne 13. 2. 2023 a obviněnému za něj byla uložena pokuta ve výši 400 000 Kč.

Uvedenou skutečnost tedy Úřad zohlednil při stanovení výše pokuty, jak je uvedena ve výroku II. tohoto příkazu.

116. V této souvislosti Úřad poznamenává, že pokuta uložená obviněnému za nedodržení postupu stanoveného zákonem má mj. splnit dvě základní funkce právní odpovědnosti, a to funkci represivní – postih za porušení povinností stanovených zákonem, a funkci preventivní, která směřuje k předcházení porušování zákona, resp. k jednání, které je se zákonem v souladu. Má-li pokuta tyto funkce splnit, je zřejmé, že musí být natolik intenzivní, aby byla zadavatelem pocítována jako újma, neboť uložením velmi nízké pokuty by nedošlo k naplnění jejího účelu, tj. sankce za protiprávní jednání. Výše sankčního postihu proto byla Úřadem stanovena i tak, aby nedošlo k bagatelizaci následků přestupku. Po zvážení všech okolností případu Úřad při určení výměry uložené pokuty přesto preferoval právě preventivní charakter uložení sankce.

117. Úřad posoudil postup obviněného ze všech hledisek a na základě výše uvedených skutečností a po zhodnocení všech okolností Úřad přistoupil k uložení pokuty ve výši uvedené ve výroku II. tohoto příkazu.
118. Pokuta je splatná do jednoho měsíce od nabytí právní moci tohoto příkazu na účet Celního úřadu pro Jihomoravský kraj zřízený u pobočky České národní banky v Brně číslo 3754-17721621/0710, variabilní symbol – IČO obviněného.

POUČENÍ

Proti tomuto příkazu lze podle § 150 odst. 3 správního řádu podat odpor ve lhůtě 8 dnů ode dne jeho oznámení, a to u Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže – Sekce veřejných zakázek, třída Kpt. Jaroše 1926/7, 604 55 Brno. Lhůta pro podání odporu běží ode dne následujícího po dni doručení tohoto příkazu. Podáním odporu se příkaz ruší a řízení pokračuje; to neplatí, byl-li podán nepřipustný nebo opožděný odpor. Správní orgán vyrozumí podatele o podání nepřipustného nebo opožděného odporu. Lhůty pro vydání rozhodnutí začínají znovu běžet dnem podání odporu. Zpětvzetí odporu není přípustné. Příkaz, proti němuž nebyl podán odpor, se stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím.

otisk úředního razítka

Mgr. Markéta Dlouhá
místopředsedkyně

Obdrží

Letiště Praha, a. s., K letišti 1019/6, Ruzyně, 161 00 Praha 6

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy